

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/155/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712209798
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5712209798.12

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 10 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému v rade 1/ R. Y., Q.. XX.XX.XXXX, T. N. X/ Z. Y., Q.. X.X.XXXX, K. U. G.. Y. XX, XXX XX J., obidvaja právne zastúpení JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpené JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec v konaní o zaplatenie 6 052,71 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovaných v rade 1/ a 2/ takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Vzájomný návrh žalovaných v rade 1/ a 2/ sa zamietá.

III. O trovách konania o žalobe žalobcu a o vzájomnom návrhu žalovaných v rade 1/ a 2/ bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 29.6.2012 sa domáhal žalobca vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 2/ zaplatenia sumy 6 052,71 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zo dňa 18.12.2008 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní v rade 1/ a 2/ uzatvorili dňa 20.5.2003 Zmluvu č. 351661388, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy SLSP, a.s. poskytla žalovaným v rade 1/ a 2/ peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Vzhľadom k tomu, že žalovaní v rade 1/ a 2/ neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6 052,71 eur, ktorá pozostávala z istiny 5 561,27 eur, riadneho úroku vo výške 0 eur, úroku z omeškania vo výške 491,44 eur a ostatného príslušenstva vo výške 0 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca SLSP, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný v rade 1/ uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku, zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje ďalej zákonný úrok z omeškania od 21.5.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

Podaním doručeným súdu 12.11.2012 (č.l. 34) žalobca upresnil návrh na začatie konania, kde uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanú sumu spolu s príslušenstvom.

Podaním doručeným súdu 3.4.2013 (č.l. 36) oznámil vstup do konania vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Podaním doručeným súdu 19.4.2013 zaslal do konania vyjadrenie vedľajší účastník (č. l. 41), kde poukázal na to, že je potrebné, aby žalobca riadne špecifikoval z čoho pozostáva uplatnená suma 6 052,71 eur, a kedy sa stala, tá ktorá splátka úveru splatnou. Čo sa týka dlžných splátok úveru je súčasne potrebné špecifikovať, z ktorých dlžných splátok, za ktoré obdobie pozostáva pôvodná listina a kedy nastala splatnosť tej-ktorej splátky a z čoho sa skladajú, čo obsahujú, jednotlivé splatné splátky. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že žalobcom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Takáto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári z 25.2.2010 absolútne neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikované „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Uzatvorenie takejto dohody je aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, pretože pri uzatváraní tejto dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lešť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. predĺženie premlčacej doby. Ďalej poukázal na to vedľajší účastník, že žalobca podal žalobu 29.6.2012, jeho nárok sa stal splatným riadne v čase pred 29.6.2009, a preto je ako celok premlčaný. Z tohto dôvodu vznáša námietku premlčania a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Podaním doručeným súdu 2.10.2013 zaslal žalobca platobnú históriu žalovaných v rade 1/ a 2/ špecifikoval žalovanú sumu (č.l. 94, 95).

Podaním doručeným súdu 12.5.2014 právny predchodca SLSP, a.s. zaslala súdu oznámenie, v ktorom uviedla, že zo strany SLSP, a.s. nedošlo vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo zmluvy o spotrebnom úvere č. 351661388/0900 zo dňa 20.5.2003, uzatvorenej medzi SLSP, a.s. , ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (č.l. 143).

Podaním doručeným súdu 23.5.2014 (č.l. 144) žalobca opätovne špecifikoval žalovanú sumu aj spolu s príslušenstvom a vyčíslenými úrokmi z omeškania.

Podaním doručeným súdu 4.6.2014 vedľajší účastník, resp. žalovaní v rade 1/ a 2/ zaslali do konania vyjadrenie a zároveň v súlade s ust. § 97 OSP, aby súd prostredníctvom splnomocneného advokáta po pripustení vzájomného návrhu vydal rozsudok, v ktorom určí zmluvné podmienky a časti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o splátkovom úvere č. 0351661388 zo dňa 20.5.2003 a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. 0351661388 zo dňa 20.5.2003, ktorú žalovaní v rade 1/ a 2/ uzavreli s právnym predchodcom žalobcu, ako neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň v tomto vzájomnom návrhu žalovaní v rade 1/ a 2/ špecifikovali, ktoré podmienky navrhujú, aby súd určil ako neprijateľné zmluvné podmienky, a teda neplatné podmienky. Zároveň trvali na tom, že žiadajú žalobu zamietnuť a rozhodnúť o vzájomnom návrhu.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 3.9.2014 žalobca žiadal vylúčiť vzájomný návrh na samostatné konanie. Súd však bol toho názoru, že vzájomný návrh sa týka predmetnej veci a z tohto dôvodu vyhlásil uznesenie, ktorým nevylúčil vzájomný návrh na samostatné konanie na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 3.9.2014, a to za účasti účastníkov konania (č.l. 177).

Podaním doručeným súdu 5.9.2014 (č.l. 179) , kde žalovaní v rade 1/ a 2/ odôvodnili ich vzájomný návrh a zdôvodnili neprijateľnosť namietaných zmluvných dojednaní, kde namietali zmluvné dojednania, časť bodu 7.5.2 Všeobecných obchodných podmienok, bod 7.6.3 Všeobecných obchodných podmienok, bod 18.16. všeobecných obchodných podmienok, bod 18.17 Všeobecných obchodných podmienok.

Zdôvodnili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v bode IV. čl. 2 zmluvy o splátkovom úvere, v bode II. čl. 2 zmluvy o splátkovom úvere, v bode II čl. 4 zmluvy o splátkovom úvere, ako aj v bode 7.4.1 všeobecných obchodných podmienok, časť bodu 7.3.2. Všeobecných obchodných podmienok, časť bodu 7.4.7 Všeobecných obchodných podmienok, časť bodu 7.4.8 Všeobecných obchodných podmienok.

Podaním doručeným súdu 6.2.2015 právny zástupca žalobcu vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva (č.l. 198). O tejto námietke súd rozhodoval uznesením č. k. 9C/155/2013-238 zo dňa 28.7.2015 a pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v rade 1/ a 2/. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.8.2015.

Podaním doručeným súdu 23.9.2015 (č. l. 266) právny zástupca žalovaných v rade 1/ a 2/ ako aj vedľajšieho účastníka konania uviedol, že má za to, že došlo aj k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a je nutné posudzovať úkon postúpenia z pôvodného veriteľa na žalobcu ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Na podporu vyššie uvedeného dal žalovaní v rade 1/ a 2/ do pozornosti uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/203/2015. Uvedené bolo zaslané aj na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu (č.l. 272). Žalobca sa k tejto námietke nevyjadril.

Pojednávanie, ktoré súd nariadil na deň 23.10.2015 súd vykonal v neprítomnosti účastníkov konania. Právny zástupca žalovaných v rade 1/ a 2/, ako aj vedľajšieho účastníka ospravedlnil svoju neúčasť, právny zástupca žalobcu svoju neúčasť neospravedlnil. Súd toto pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 12.11.2015 o 10.00 hod.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, výpoveďou účastníkov konania a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci:

Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere, t.j. ku dňu 20.5.2003 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1, Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa odseku 2 cit. zákonného ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - SLSP, a.s. a žalovanými v rade 1/ a 2/ vznikol spotrebiteľský vzťah uzavretím Zmluvy o splátkovom úvere č. 0351661388 (č. l. 4) dňa 20.5.2003. Na predmetný vzťah sa použijú ust. zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa žalovaní v rade 1/ a 2/, ako spotrebiteľia zaviazali veriteľovi vrátiť. Súd považuje predmetnú zmluvu za typovú, vyhotovenú pre širší okruh spotrebiteľov. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovaným v rade 1/ a 2/ poskytnutý úver, ktorý sa zaviazali v pravidelných mesačných splátkach splácať. Ďalej súd mal preukázané, že medzi žalobcom a SLSP, s. bola dňa 18.12.2008 uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0088/1787/2008/1CE (č. l. 13), na základe ktorej mala byť na žalobcu postúpená aj pohľadávka uplatnená v tomto konaní, čo vyplýva z Prílohy č. 1 k tejto zmluve (č. l. 22). Zároveň právny predchodca žalobu oznámil žalovaným v rade 1/ a 2/ postúpenie pohľadávky. Vo vzťahu k žalovaným v rade 1/ a 2/ sa vrátili zásielky ako adresáti neznámi (č. l. 11, 12). Žalovaní v rade 1/ a 2/, ako aj vedľajší účastník konania až v podaní, ktoré bolo doručené súdu 23.9.2015 namietali, že došlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a je nutné posudzovať úkon postúpenia z pôvodného veriteľa na žalobcu, ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ

v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. K uvedenému sa žalobca nevyjadril, hoci mu predmetné podanie bolo doručované, neuviedol žiadne skutočnosti a návrhy na dokazovanie na spochybnenie tejto námietky. Z tohto dôvodu sa súd zaoberal ako prvou otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) účinného v čase postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V súlade s vykonaným dokazovaním a v zmysle citovaných ustanovení súd v konaní nemal preukázať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, ku ktorému malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 088/1787/2008/1CE uzavretej dňa 18.12.2008 medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom - Slovenská sporiteľňa, a. s. Tunajší súd sa stotožnil s písomným vyjadrením právneho zástupcu žalovaných v rade 1/ a 2/, v ktorom namietal aktívnu legitímáciu žalobcu.

Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je, aby bol klient s jej plnením v omeškaní aspoň 90 dní, a aby banka na jej splnenie klienta písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, v priamom rozpore so zákonom. Ako také je teda postúpenie neplatné, a to nielen medzi stranami, ale aj navonok, voči dlžníkovi - žalovanému.

Vo všeobecnosti vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne vzťahy, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitímácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitímácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Žalobca svoje nároky voči žalovanému odvodzuje zo zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné.

Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Vyššie uvedené ustanovenie zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách,

ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenie určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 OZ. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

Z uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, pričom musí preukázať, že klient si výzvu aj prevzal, a zároveň že klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca do konania nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali splnenie týchto podmienok, ktoré vyžaduje zákon o bankách v súvislosti s postúpením pohľadávok, pričom zákon vyžaduje na ich splnenie písomnú formu.

Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úveru bankou predchodcom žalobcu je držiteľ bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak ako už bolo vyššie uvedené na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu musia byť splnené okrem všeobecných podmienok ust. § 524 OZ aj podmienka uvedená práve v citovanom ust. § 92 ods. 8 zákon o bankách. Zo znenia citovaného ust. vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákon o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách (nakolko pôvodne išlo o § 92 ods. 7) uvádza, že uvedené ustanovenie upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 28.03.2013 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s ust. § 92 ods. 8. , keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver, resp. nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti, Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 je preto neplatným právnym úkonom aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná spotrebiteľských

zmluvách dodávateľmi je neprijateľná; v takom prípade súd uvedenie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ak bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 OSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo na základe takejto podmienky uložil súd povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vzhľadom k tomu, že súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu jeho nedostatku aktívnej legitímácie uvedené sa odrazilo potom aj na rozhodovaní v súvislosti so vzájomným návrhom žalovaných v rade 1/ a 2/. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, žalovaní v rade 1/ a 2/ podali v zmysle ust. § 97 OSP vzájomný návrh (č.l. 166), v ktorom žiadali, aby súd rozsudkom určil časti zmluvných podmienok uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. 0351661388 zo dňa 20.5.2003 a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. Súd sa nemohol zaoberať samotnou zmluvou o splátkovom úvere, jej všeobecnými obchodnými podmienkami a v rámci týchto právnych úkonov podmienok, ktoré boli v nich upravené a rozhodovať o týchto podmienkach vo vzťahu k žalobcovi ako účastníkovi, ktorý nebol aktívne legitimovaný v konaní. Ust. § 153 ods. 3,4 OSP uvádza, že kedy je tu povinnosť, že musí súd vo výroku rozsudku vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú, a to z tých dôvodov, ak nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Keďže sú si vyhodnotil že žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie žaloby, tak vzájomný návrh týkajúci sa práv a povinností zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzavrela SLSP, a.s., ktorá však nie je účastníkom konania, je nedôvodný. Z tohto dôvodu súd vzájomný návrh žalovaných v rade 1/ a 2/ v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 151 ods. 1,3 OSP, tak že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.